

[J. M. Pedersen.]

og andre skadedyr, som beskrives indgående, og når endvidere fluernes formeringsevne og forkærlighed for møddinger forklares bramfrit; vi har sågar fået kyllingers tarmfunktion stukket frem til indgående betragtning. Det er muligt, at der er brug for disse oplysninger, men kan de ikke henlægges til et andet tidspunkt, så vi kan være fri for at blive tvangsindlagt til at høre på det?

Rådet har en oplysningscentral i Lyrskovgade, hvor der hver tirsdag og torsdag eftermiddag er demonstrationer, og hvor der efter meddelelse i dagbladene kommer en snes mennesker hver gang. Det ville være rart at vide, hvilke udgifter der er forbundet med det. Vi må jo somme tider spekulere på skatteydernes penge, så vi må have rede på, hvor meget alt dette koster.

Rådet giver offentligheden opfattelsen af, at det er et så kompetent organ, at det er klogere end almindelige mennesker, hvad jo aldrig kan være rigtigt. Rådet er sammensat af repræsentanter for de store husholdningsorganisationer. Man har ved at oprette rådet taget naturlige arbejdsopgaver fra de forskellige husmoderforeninger, som derved er blevet svækket. Husmødre har ikke mere nogen grund til at være medlemmer af en sådan faglig forening. Vi har nu et husmoderråd og et statens husholdningsråd; vi hørte forleden i en diskussion i radioen, at nu skulle der oprettes et kvalitetsmærkningsråd, og efter hvad fru Ingefred Juul Andersen, som deltog i radiodiskussionen, oplyste, måtte man forstå, at det også gerne skulle henlægges til de nye bygninger under statens husholdningsråd. Jeg synes, det nu er på tide at sige stop, før vi når dertil, at vi skal have oprettet et husholdningsministerium.

I Amerika eksisterer en sammenslutning af forbrugere, Consumers Union, der lever udelukkende af kontingenter fra de forbrugere, der er medlemmer, og som får unionens blad, Consumers Report, en gang om måneden. Dér har man altså bevist, at opgaven kan løses ad privat vej uden statsstøtte, og det er det, mit parti går ind for også skulle kunne lade sig gøre her. Jeg vil derfor anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Viola Nørlov: Det lyder måske lidt mærkeligt, når jeg siger, at det er med en vis tilfredshed, jeg hilser det foreliggende lovforslag. Ikke fordi jeg er enig med forslagsstillerne, tværtimod, men fordi jeg tror, det har en vis berettigelse, at vi her i dag kan få en lille saglig diskussion om husholdningsrådets arbejde og berettigelse. Jeg siger med vilje en lille diskussion, for som den højtærede minister har oplyst, og som vi ved, skal loven til revision i næste folketingssamling, og det er mere rimeligt at henlægge den større drøftelse dertil.

Det foreliggende lovforslag er uden tvivl fremkommet, fordi forslagsstillerne mener på grundlag af en i pressen fremført kritik af husholdningsrådets 2 minutter i radioen at have hele den danske befolkning bag sig i ønsket om ophævelse af husholdningsrådet. Det tror jeg dog er en stor vildfarelse. En ophævelse af rådet kan der kun være tale om, hvis rådet har svigtet de opgaver, som loven har pålagt det, og det har det ikke. Men lad os lige se på det.

Det fremgår af lovens formålsparagraf, at rådet i fornødent samarbejde med andre institutioner og organisationer skal virke til fremme af husholdningens ernæringsmæssige, hygiejniske, tekniske og økonomiske forhold. Jeg kan roligt sige, at dette punkt har rådet opfyldt inden for de begrænsede muligheder, det har haft. Efter min mening er rådets arbejde på dette område overordentlig påkrævet, og en udvidelse er ønskelig.

Jeg skal blot nævne, at den danske ernæring ikke kan siges at være tilfredsstillende, hvilket tydeligt fremgår af statistisk departements oplysninger, som fortæller, at der siden 1948 har været et aftagende forbrug af grønsager, sødmælk, æg, ost og fisk, medens forbruget af fedtstoffer og sukker i samme tidsrum har været stigende.

Hvad angår hygiejnen, så er arbejdet herfor yderst vigtigt. Fremskridt på hygiejnens område inden for levnedsmiddel-fremstillingen i husholdningen såvel som i industrien er i dag mere påkrævet end nogen sinde, fordi det voksende indkøb af hel- eller halvtilberedte levnedsmidler rummer risiko for store epidemiers opståen, når et levnedsmiddel af en eller anden